U I T S P R A A K 1 7 - 3 4 3

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellante

tegen

[naam], verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Met de op 6 oktober 2017 ingekomen brief van 27 september 2017 tekent appellante beroep aan tegen het besluit van verweerder van 30 augustus 2017, waarbij de masterscriptie Ondernemingsrecht is beoordeeld met een 5,0.

Door appellante wordt - kort weergegeven – aangevoerd dat het cijfer niet op de voorgeschreven wijze tot stand is gekomen. Appellante wijst erop dat verweerder heeft aangegeven dat het cijfer in overleg met de tweede lezer tot stand is gekomen. Naar haar mening had er geen overleg mogen plaatvinden. Dit mag alleen nadat de scriptiebegeleider (de eerste lezer) en de tweede lezer onafhankelijk van elkaar tot een verschillend cijfer zijn gekomen en er een eindcijfer moet worden vastgesteld. Appellante wijst erop dat de argumentatie van de tweede lezer vrijwel gelijk is als aan die van verweerder.

Voorts voert appellante aan dat de beoordeling van de scriptie weliswaar met behulp van een beoordelingskader is vastgesteld, maar dat dit kader niet is gevolgd. Appellante wijst erop dat zij in eerdere versies van de scriptie geen feedback heeft gekregen op de onderzoeksvraag, maar dat in de eindversie er wel kritiek op wordt geleverd, omdat deze te breed zou zijn geformuleerd. Daarnaast is appellante van mening dat de feedback tegenstrijdigheden bevat.

Appellante merkt op dat verweerder in de e-mail van 11 augustus 2017 het vertrouwen heeft gewekt dat de laatste versie van de scriptie met een voldoende zou worden beoordeeld. Ook heeft verweerder in een gesprek gezegd dat zij een voldoende zou krijgen, als zij de gegeven opmerkingen zou verbeteren. In dit kader wijst appellante erop dat zij alle opmerkingen heeft overgenomen, behalve die zagen op het gebruik van een nieuwere druk van een bepaald boek. Appellante is van mening dat dit een onderschikt punt is.

Secretariaat: Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
Telefoon 071 527 33 07 / 071 527 81 18

Partijen hebben gesprekken gevoerd om een minnelijke schikking te bewerkstellingen. Deze gesprekken hebben er niet toe geleid dat het beroep is ingetrokken.

Bij brief van 30 oktober 2017 is een verweerschrift ingediend. Daarin is aangegeven dat verweerder en de tweede lezer ieder de scriptie hebben gelezen en vervolgens een oordeel hebben gevormd. Omdat verweerder van mening was dat de scriptie met een onvoldoende was, heeft zij overleg gehad met de tweede lezer.

Verweerder wijst erop dat zij tijdens de begeleiding diverse argumenten en bronnen heeft aangedragen, die door appellante onvoldoende of niet zijn overgenomen. Na het overleg hebben beide lezers hun eigen eindformulier ingevuld. Verweerder is van mening dat ook in geval er geen overleg was geweest, het eindoordeel het zelfde zou zijn geweest, zij het dat in dat geval een derde beoordelingsformulier zou zijn gebruikt.

Verweerder merkt op dat zij aan appellante heeft aangeboden dat zij de laatste druk van het boek ('Polak') van haar kon lenen. Appellante heeft dit aanbod afgeslagen, omdat zij het boek al in de bibliotheek had gevonden. Zij heeft echter in de definitieve versie van de scriptie geen gebruik gemaakt van deze laatste druk. Verweerder ontkent dat zij de toezegging heeft gedaan dat de scriptie met een voldoende zou worden beoordeeld.

Het beroep is behandeld op 29 november 2017 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is, hoewel deugdelijk opgeroepen, niet in persoon ter zitting verschenen. Verweerder is, tezamen met [naam], verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 6 oktober 2017 door het College ontvangen brief van 27 september 2017 heeft appellante tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 30 augustus 2017. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht ("Awb") en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek ("WHW") gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. Relevante regelgeving

Regels- en richtlijnen Tentamens en Examens (R&R)

Artikel 4.9 Beoordeling tentamens [vgl. art. 4.6 OER]
4.9.1 Een student heeft een tentamen met goed gevolg afgelegd als hij hiervoor ten minste het cijfer 6 heeft behaald. De examinator dient de cijfers 5,50 t/m 5,99 af te ronden naar een 6, de cijfers 5,01 t/m 5,49 naar een 5. *
* De examencommissie heeft beslist dat de examinator kan bepalen dat een student die voor een tentamen een cijfer heeft gehaald dat lager is dan een zes dat tentamen niet opnieuw mag afleggen. Dit kan het geval zijn bij onderdelen van het examenprogramma van de opleiding waarvan het resultaat door middel van twee of meer deeltentamens wordt vastgesteld, als deze samen tot een voldoende eindcijfer leiden.
4.9.2 Bij het vaststellen van de uitslag van de tentamens, waarvan de uitslag wordt uitgedrukt in cijfers, wordt alleen gebruik gemaakt van hele cijfers op een schaal van 1 t/m 10, waarbij de afronding geschiedt op de rekenkundig gebruikelijke manier (dat wil zeggen: X,0 t/m X,49999 wordt X; X,5 t/m X,9999 wordt X+1).
4.9.3 In afwijking van artikel 4.9.2 kan de beoordeling van de scriptie in hele of halve cijfers plaatsvinden.
4.9.4 Twee examinatoren beoordelen het eindwerkstuk onafhankelijk van elkaar. Als zij in eerste instantie een verschillend cijfer geven, treden zij daarover met elkaar in overleg.

Docentenhandleiding begeleiding en beoordeling masterscripties.

3.3.6 Vaststelling eindcijfer
Zowel de eerste als de tweede lezer stellen aan de hand van een eigen beoordelingsformulier een cijfer vast. Mochten deze cijfers niet overeenkomen, dan komen ze in onderling overleg tot één eindcijfer. Aan hen wordt dan gevraagd voor het definitieve eindcijfer een gezamenlijke korte motivering te geven (in een 'aanhangsel' bij het beoordelingsformulier van de scriptiebegeleider).
Als eerste en tweede lezer het onverhoopt niet eens mochten worden over het eindcijfer, dan raadplegen zij de afdelingsvoorzitter (of, wanneer de afdelingsvoorzitter een van de betrokkenen is, diens leidinggevende). Deze bekijkt de scriptie, hoort de argumenten van beiden en stelt het eindcijfer vast. De afdelingsvoorzitter kan eventueel een collega vragen de scriptie als derde te beoordelen, als hij deze meer deskundig acht op het desbetreffende scriptieonderwerp. De scriptiebegeleider geeft het cijfer voor de scriptie via het gebruikelijke cijferbriefje door aan het OIC.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het beroep richt zich tegen het besluit van 30 augustus 2017, waarbij de masterscriptie Ondernemingsrecht is beoordeeld met een 5,0.

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Over de inhoudelijke beoordeling van de scriptie overweegt het College als volgt.

Appellante wijst erop dat zij in eerdere versies van de scriptie geen feedback heeft gekregen op de onderzoeksvraag en dat de feedback die zij kreeg tegenstijdig was.

Verweerder heeft in het verweerschrift gemotiveerd uiteengezet wat haar opmerkingen en kritiekpunten waren bij de conceptversies die appellante heeft ingeleverd. Daarbij heeft zij aangegeven dat deze opmerkingen niet expliciet bij de onderzoeksvraag zijn gegeven, maar als algemene opmerkingen, zowel schriftelijk als mondeling aan appellante kenbaar zijn gemaakt. Voorts heeft verweerder aangegeven dat de concepten die appellante inleverde een oppervlakkig waren. De feedback die hierop gegeven kon worden, was derhalve ook alleen op hooflijnen mogelijk. Appellante heeft de kritiekpunten echter telkenmale onvoldoende geadresseerd.

Gezien wat is aangevoerd in het verweerschrift en tijdens de behandeling van het beroep is het College is van oordeel dat verweerder hiermee adequaat heeft gehandeld en appellante in voldoende mate feedback heeft gegeven. Dat de feedback op punten mogelijk globaal is geweest, kan – wat daarvan ook moge zijn – verweerder niet worden tegengeworpen, nu zij heeft aangegeven dat de concepten oppervlakkig waren. Bovendien is gebleken dat appellante bij alle beoordeelde concepten is gewezen op de tekortkomingen van de scriptie, al dan niet direct gerelateerd aan de onderzoeksvraag.

Over de door appellante gestelde overeenkomsten in de beoordeling van een conceptversie en de beoordeling door de tweede lezer van de definitieve versie, wordt het volgende overwogen.

Het is het College niet gebleken dat de tweede lezer zijn beoordeling (mede) heeft gestoeld op de opmerkingen die verweerder bij de conceptversie heeft gemaakt, noch dat de tweede lezer bij zijn beoordeling van een conceptversie kennis heeft gehad. Weliswaar komt de beoordeling op punten qua inhoud overeen, doch wijst dit naar oordeel van het College erop dat beide lezers, na lezing van het stuk, zelfstandig tot dezelfde conclusies zijn gekomen. Het beroep op dit punt faalt derhalve.

Het College overweegt over de stelling dat verweerder aan appellante een voldoende had toegezegd, dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat verweerder bij haar gerechtvaardigd vertrouwen heeft gewekt dat de scriptie met een voldoende zou worden beoordeeld. Weliswaar heeft verweerder toegezegd dat de scriptie vóór 30 augustus 2017 zou zijn nagekeken, zodat zij die maand nog zou kunnen afstuderen, doch daar blijkt niet uit dat de scriptie met een voldoende zou worden beoordeeld. Appellante heeft er niet van uit mogen gaan dat verweerder toezeggingen kon doen over de beoordeling van de nog niet ingeleverde definitieve versie van de scriptie.

Over de procedure die gevolgd is bij de totstandkoming van het definitieve cijfer van de scriptie overweegt het College als volgt.

Appellante heeft, onder verwijzing naar artikel 4.9.4 van de R&R, gesteld dat het eindcijfer niet op de voorgeschreven wijze tot stand is gekomen, nu verweerder en de tweede lezer overleg hebben gehad vóórdat de tweede lezer zijn beoordeling heeft opgesteld.

Ter zitting heeft verweerder erkend dat de zij overleg heeft gehad met de tweede lezer voordat deze het beoordelingsformulier had ingevuld en dat bij de totstandkoming van het eindcijfer niet de juiste procedure is gevolgd. Ook de examencommissie heeft aangegeven dat hierbij fouten zijn gemaakt. Verweerder heeft ter zitting ook verklaard dat dit niet de manier is waarop zij normaal gesproken scripties beoordeelt. Gezien het grote aantal scripties dat zij in die periode moest te beoordelen, heeft zij uit efficiency-overwegingen toch eerder contact gezocht met de tweede lezer. Indien de procedure wel op de juiste wijze was gevolgd, en de tweede lezer tot een ander cijfer was gekomen, zouden beiden overleg hebben moeten voeren over het cijfer en de uitkomst daarvan in een derde beoordelingsformulier vast moeten leggen.

Het College is van oordeel dat hiermee vast is komen te staan dat de wijze waarop de beoordeling tot stand is gekomen in strijd is met de R&R. Hoewel het College er niet aan twijfelt dat verweerder de beste bedoelingen had toen zij voor deze – voor haar uitzonderlijke – werkwijze koos en evenmin enige twijfel bestaat dat zowel verweerder als de tweede lezer de beoordeling op integere wijze hebben beoordeeld, dient het besluit daarom vernietigd te worden. De regels over de manier waarop een scriptie moet worden beoordeeld en het cijfer moet worden vastgesteld, dienen niet alleen ter waarborging van de kwaliteit van scripties in algemene zin, maar ook – of wellicht zelfs in de eerste plaats – ter bescherming van studenten. Van deze regels kan een examinator derhalve niet afwijken.

Ter zitting is besproken dat appellante bij wijze van minnelijke schikking een oplossing is aangeboden, waarbij een derde lezer de scriptie alsnog zou beoordelen. Op die manier zou recht kunnen worden gedaan aan de laatste fase van de beoordeling. Appellante is echter niet op dit aanbod ingegaan.

Vernietiging van het besluit leidt ertoe dat de scriptie alsnog door een derde lezer beoordeeld dient te worden en het cijfer vervolgens alsnog op de daarvoor voorgeschreven wijze tot stand dient te komen. Nu appellante heeft aangegeven dat zij de aanstelling van een derde lezer niet of onvoldoende passend acht, komt zij met de vernietiging van het besluit niet in een voordeliger positie. Gezien deze omstandigheden ziet het College derhalve aanleiding om de rechtsgevolgen van het besluit in stand te laten. Dit betekent dat de scriptie niet opnieuw beoordeeld hoeft te worden en het cijfer ongewijzigd blijft.

4. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt het besluit van 30 augustus 2017;
III. bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand blijven.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. K. Beerden, mr.drs. D.E. Mulder en M. Heezen (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. W.J. de Wit.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. W.J. de Wit,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: